

župnik Anton Fröhlich, g. kapelan Jože Cerjak in g. učitelj Vekoslav Strmšek. Podružnica šteje sedaj okoli 50 letnih in nekaj ustanovnih udov, ki tudi v gmotnem oziru vrlo podpirajo društvo. Daj Bog, da bodoča pomlad zbudi še narodnjaka, ter ga navduši za to blago društvo! Dosedanji udje pa delujmo z možato ostrajnostjo svojih proboriteljev sv. Cirila in Metoda, ne boječ se zapreke, niti ovirov, v prospeh podružnice naše, v razširjanje cele družbe.

Iz Pilštanja. (Raznoterosti.) Večkrat sem že čital v Vašem listu, da se tu ali tam ustanovi kako bralno društvo, in kako veselo da napreduje, n. pr. na koroški železnici v Rušah, Št. Lorenci in v Ribnici; prišlo mi je v tem na misel: zakaj bi se v našem trgu ne kaj takega vstanovilo. Tem bolj bi bilo potrebno, ker ni v celem Brežiškem in Kozjanskem okraji nobenega društva, ki bi nam bila trdnjava naše mile slov. domovine. Sicer je pri nas nekaj rodoljubov, ki so kakor skala za narod svoj; ali le malo število bi jih našel, pa saj pregovor pravi: z malim začeti, v velikem končati. Toraj prosim vse naše rodoljube, naj bi se znašel tu ali tam kak dobrotnik, ki bi nam vsaj v začetku tega hvale vrednega podjetja na pomoč prišel. Sobo imamo že odbrano, ki bo nas malo stala, tudi listov bi se že naročilo za potrebo, le človeka nam manjka, ki bi nam pogum in srce dal, v to nam pomozi Bog. Snega imamo tukaj toliko, da bi skoraj nemogoče bilo našim trgovcem do železnice priti za potrebno svečavo in sol; ljudje so se bali, da bodo morali neslano jesti. Edini trgovec g. J. Schmidt je še zadosti soli imel; zato pa so ljudje hvaležni gosp. trgovcu, da si je toliko soli in svečave priskrbel. Pa hvala Bogu, da se je vreme nekaj na boljše obrnilo. — V kratkem dobimo novega učitelja, Bog daj, da bil bil vnet za kat. vero in ljubeznjiv do otrok.

Sl. S.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Kakor je že več let navada, biva tudi letos Nj. veličanstvo svitli cesar sedaj za dalje časa v Budapešti, ker je mesto prestolnica ogerskih dežel. Vsled tega se zbira ondi v tem času tudi vsa višja gospoda ogerske kraljevine, se ve, da v vsem svojem blesku. — Prihodnje volitve v drž. zbor so toliko imenitne, kakor še doslej skorej nobene druge. Kakoršnja bode večina izvoljenih poslancev, liberalna ali konservativna, tako dobimo tudi vlado. Nemška liberalna stranka je bila že doslej velika in sedaj dela na vse kriplje, da še naraste število njenih mož; tembolj je torej treba, da smo na konservativni strani vpazni, delavni, složni. — Na Štajarskem so si nemški liberalci malo navskriž, toda naj so že stari ali mladi, vsi so zoper slov. ljudstvo,

zoper konservativna načela. — V Libeličah, v vesi na Koroškem, ki je tik nemške meje, so Slovenci osnovali podružnico sv. Cirila in Metoda. Nad 200 kmetov že je pristopilo vanjo, več pa jih še pride. — Na Kranjskem še niso razglasili mož, ki se priporočijo volilcem, da si jih izvolijo za poslance ali kaže se, da jim jih ne manjka. No ne bojimo se, da se jim vtihotapi kak nemškutar, toda treba jim bode paziti, da ne pride kak liberalcec, mož, ki je slov. ljudstvu brž še v večjo škodo. — Na Primorji pa se dela iz ene strani za zaslužnega dr. vit. Tonklija, iz druge pa za delavnega dr. Gregorčiča, nam pa se vsiljuje vprašanje: ali si morata ta moža ravno stati nasproti? — Novi župan v Trstu, dr. Pitteri je rekel, ko je prevzel svojo novo službo, da on spoštuje slov. ljudstvo v mestu in okolici. Prav je to, ali pa ne stori tega le v besedi, ampak tudi v dejanji, to izvemo še že iz tega, kak da bode župan pri sejah, v mestni uradnji. — Kardinal in nadškof v Zagrebu, msg. Mihajlovič še sicer ni umrl, toda upanja bojda ni, da bi ozdravel. — Za ogersko vlado so sedaj veseli dnevi, kajti v drž. zboru ima le malo manjšino zoper sebe in vsled tega ji je lahko sklepati postave in naredbe, kakor so ji ljube. — Sedaj se že kaže, da se je naša vlada zamerila Poljakom s tem, da ni več dr. vit. Dunajevski v nje sredi. Škoda pa je v resnici za-nj, kajti največje zasluge ima on za to, da nima država več primanjkljaja v svojem računu, ali tako je sploh plačilo sveta.

Vunanje države. Sv. oče Leon XIII. so te dni vzprejeli postne pridigarje v Rimu ter jim naročili, naj bi razlagali v svojih govorih posebno verske resnice. Ljudje jih, izlasti po mestnih, v resnici ne poznajo več ter si delajo vero skorej vsak po svojem. — Umberto, kralj „srečne“ Italije, je bil dalje časa v zadregi, komu naj izroči novo ministerstvo, nazadnje pa ga je izročil knezu Rudiniju. Le-ta je našel že tud, mož, ki so za vlado, kakor je ljuba kralju in more biti tudi drž. zboru. — V Španiji so imeli nove volitve, toda neka vrsta ljudi ni z njimi zadovolja t. j. taki, ki bi radi vse, kakor je zdaj, obrnili na glavo ter bi po vsem naj le njih volja veljala. Volilci pa niso potegnili z njimi, to jih sedaj boli. — V senatu ali gosposki hiši drž. zbora francoske republike je večina zoper to, da se naloži colnina na blago, ki prihaja na francoska tla iz drugih držav. No to jim je ondi lahko, kajti v deželo ga ne prihaja veliko, pač pa se ga izvažna v druge države sila mnogo. Bati se jim je torej, da še vpeljejo druge države colnino na francosko blago in to na veliko škodo francoske obrtnije. — Po Belgiji počí sedaj tu, sedaj tam kaka rabuka zoper vlado in zna se, da so jih krivi le prostozidarji, katerim sedanja,

katol. vlada ni po po volji. — Vodja katol. prebivalcev v Angliji, lord Norfolk hudo graja vlado, ker ta ne pripusti, da postane kedaj namestnik kraljice v Irskem kak katolišk veljak. To tudi je krivica. — Nemški cesar Viljem hoče imeti sam prvo besedo v vladi in zato si izbira le take može v vlado in sploh v visoke službe, ki so mu po volji ter storé le to, kar on hoče. Vsled tega je dobil Bismarck in sedaj še general Waldersee slovo. — Sedaj je pri ruskem carji naš nadvojvoda Franc Ferdinand in pravi se, da biva nadvojvoda iz posebnega namena dalj časa na ruskem dvoru. Daj Bog, da se sprijaznite kedaj do cela Avstrija in Rusija. Sedaj je podoba, da ni to nemogoče. — Rumunija, naša nežna soseda, ne sklene več z nobeno državo trgovinske pogodbe, tedaj tudi z našo ne. Tega so kriji judje, njih slabo blago. — Da Srbija ni prijateljica Turku, to zna ves svet in zato ni čuda, če poprašuje sultan, čemu daje srbska vlada svojim ljudem orožje v roke. No uzrok mu vlada že pove, toda pravi ne bode, ki ga izve sultan. — Kaj da počnejo v Afriki, v Ameriki? Ta dela sveta sta daleč od nas in v tem času ni poročil, da jih naj človek omeni.

Za poduk in kratek čas.

O radostih ljudskega štetja.

Ravnokar sem prišel iz cerkve. Poskušam pri peči nekoliko oživiti otrple svoje ude. Nekdo trka. V sobo stopi majhen, suh mož.

„Kaj želite, oče?“

„Prosim krstnih listkov za mojo rodbino“, odvrne možiček.

Med tem, ko mu jih pišem, že drugoč nekdo ropoče pri dverih. Stara ženka, na pol zmrzla, se prikaže. Vrata pusti odprta, kakor bi bilo ob kresu. Vsa je zasopla. Četiri ure daleč je ubožica prišla po „taufcedelne“.

„Mati, ne veste li, da se slovenski temu pravi krstni listek?“

„Pri nas se imenujejo „taufcedelni“; odvrne mi smeje.

Ko jo odpravim, pricopota drug in prinese na svojih črevljih par kil snega. Po tleh so itak že luže, kakor po cestah, kadar se začne spomladi led tajiti in sneg kopneti.

„Kaj bi pa radi?“

„Krstni listek za mojega fanta“.

Iščem in iščem, ali brezuspešno. V mojih knjigah ga ni; rečem torej:

„Oče, morda pa ni tu rojen?“

„Ni, ni; ali jaz sem se oženil tukaj“, odvrne mi hitro mož.

„Dragi moj, tedaj pa vam ne morem ustreči. Idite v župnijo, kjer se je fant porodil.“

„Prosim, naj mi dajo, saj imam tu kolek ali štampel“.

Držal je res v roki kolek za 15 kr. Trudil sem se z vso zgovornostjo ga prepričati, da bi mu iz srca rad napisal listek, ko bi mogel. Mož me debelo gleda, se nekoliko obotavlja naposled pa godrnja je odide. Zdaj vstopi mlad deček. Želi krstnega listka za svojo mater, ker se je tu omožila; v njen rojstni kraj je predeleč. Kaj hočem? Odpraviti ga tako, bilo bi vendar neusmiljeno, ker je že itak daleč prišel v tolikem snegu in mrazu. Odprem torej omari in mu poiščem izmed poročnih pisem dotični list. Fant še ropoče v svojih velikih škornjih po stopnicah, kar odpre vrata bradast mož, ne da bi bil potrkal. Kri mi hoče zavreti, čeravn je v sobi precej hladno; vendar se premagava in ga prijazno vprašam, ne vé li, da se mora potrkati, predno stopimo v tujo hišo.

„Pri nas ni navada“, odvrne mi mirno.

„To pa ni lepa navada“, rečem mu. Mož se je nasmehljaj. Napišem tudi njemu zahtevani list.

„Prosim, naj udarijo še pečat; naš župan je rekel, da brez pečata nič ne velja“.

Čudne misli prešinejo zmedeno mojo glavo. Vprašam ga torej:

„Na kaj naj udarim, na list ali na...?“

„Na list, na list“, hitro odvrne s smehljanjem.

Ko mu dokazujem, da tega ni treba, ker se je njegov sin porodil leta 1884, odpró se z nova vrata in v sobo stopi ženica s prošnjo, naj jej napišem krstne listke za njene otroke. No, bom pa hitro napisal, mislim si.

„Povejte mi, mati, imena otrok po starosti“. Ona začne naštevati: „Mica, Ančka, Peter, Neža...“

„Koliko pa vas je?“ vprašam malo nevoljen.

„Polna kača (koča)“, odvrne veselo.

(Konec prih.)

Smešnica 7. „Mož“, krega graščak kmeta, „mož, zakaj niste prinesli zajca, ki ste ga vstrelili v mojem lovu, meni? Kar ne poznate postave?“ „Poznam“, pravi kmet, „poznam postavo, toda mrcini se na koži ni poznalo, da bi bila vaša, v želodci pa sem ji našel moje — skorjijo mojih dveves.“

Razne stvari.

(Volilne shode) skliče č. g. dr. Gregorec pri sv. Lovrenci na Dravskem polju, pri sv. Križi na Murskem polju in 4. sušca zvečer v Narodnem domu Ptujskem.

(Volitve) volilnih mož se izvrše v Mariborskem okraju vse v prihodnjem tednu in sicer v vsaci občini posebej. Rodoljube naše